

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 maj 1896.
— — — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändring i gällande bestämmelser i fråga om beskattning af hvitbetssockertillverkningen i riket.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 25.)

Till Konungen.

I proposition af den 13 sistlidne mars har Eders Kongl. Maj:t, med åberopande af ett propositionen bilagdt protokoll öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att besluta,

att § 2 i förordningen om beskattning af hvitbetssockertillverkningen i riket den 19 maj 1893 skulle erhålla i propositionen införd förändrad lydelse, enligt hvilken det enligt § 1 i nämnda förordning beskattningspligtiga råsockret skulle beräknas efter de för tillverkningen använda betornas vikt sålunda, att etthundra kilogram råa (ej torkade) hvitbetor antoges lemna ett utbyte af tio och ett halft kilogram socker; samt att berörda paragraf i dess sålunda förändrade lydelse skulle lända till efterrättelse från och med den 1 september 1896, dock att det i samma paragraf omförmälda utbyte skulle intill den 1 september 1898 beräknas till allenast tio procent och att för fabrik, som, på grund af gällande bestämmelser om beräkning af utbytet i vissa fall, redan kommit i åtnjutande af lägre utbytesberäkning än den i allmänhet stadgade, sagda bestämmelser, så vidt enligt dem utbytet vid fabriken skulle beräknas i visst förhållande till utbytet vid äldre fabrik, fortfarande skulle för den i omförmälda bestämmelser afsedda tid lända till efterrättelse.

Vid behandlingen af Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition har Riksdagen funnit den föreslagna utbytesberäkningen under de två

närmaste tillverkningsåren vara för låg. Den vid propositionen fogade, i finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå uppgjorda tablå öfver hvitbetssockerfabrikernas utbyte af socker, reduceradt till första produkt, visar nemligen, att utbytet vid samtliga fabriker inom landet utgjort för 1894—1895 års kampanj i medeltal 11,²¹ procent och endast vid två fabriker understigit 10,⁵ procent. Vid en af dessa fabriker beräknas dock ännu, på grund af stadgandet i 2 § 2 mom. af förordningen den 19 maj 1893, utbytet till 2 procent lägre än hvad enligt samma förordning eljest skall ske. Riksdagen anser därför, att någon fara för industriens bestånd och utveckling ej förefinnes samt ej heller någon orättvisa tillfogas densamma, derest den föreslagna förhöjningen till 10,⁵ procent träder i kraft redan med nästa afverkningsperiods början. På grund häraf och då erfarenheten dessutom ådagalagt, att utbytesprocenten hittills varit i ständigt stigande, så att någon minskning deraf för framtiden icke torde vara att befara, har Riksdagen funnit anledning att icke biträda Eders Kongl. Maj:ts proposition, i hvad den medgifver en lägre beräkning af utbytesprocenten intill den 1 september 1898.

Mot Eders Kongl. Maj:ts proposition i öfrigt har Riksdagen icke haft något att erinra; och har Riksdagen i anledning häraf beslutit,

att § 2 i förordningen om beskattning af hvitbetssockertillverknningen i riket den 19 maj 1893 skall erhålla följande förändrade lydelse:

Det enligt § 1 beskattningspligtiga råsockret beräknas efter de för tillverkningen använda betornas vikt sålunda, att etthundra kilogram råa (ej torkade) hvitbetor antagas lemna ett utbyte af tio och ett halft kilogram socker;

samt att berörda paragraf i dess sålunda förändrade lydelse skall lända till efterrättelse från och med den 1 september 1896, dock att för fabrik, som, på grund af gällande bestämmelser om beräkning af utbytet i vissa fall, redan kommit i åtnjutande af lägre utbytesberäkning än den i allmänhet stadgade, sagda bestämmelser, så vidt enligt dem utbytet vid fabriken skall beräknas i visst förhållande till utbytet vid äldre fabrik, fortfarande skola för den i omförmälda bestämmelser afsedda tid lända till efterrättelse.

Stockholm den 6 maj 1896.

Med undersåtlig vördnad.